

Font de Can Costes

Font-rubí

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Alçada: 348

Coordenades:

Latitud: 41.42557
Longitud: 1.6426
UTM Est (X): 386577
UTM Nord (Y): 4586890

Classificació

Número de fitxa 08085-80
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08084A04800029
Autoria de la fitxa Miquel Gea i Bullich
Data de registre de la fitxa: dl., 28/10/2013 - 01:00

Descripció

Sota la masia de Can Costas hi ha una depressió anomenada el Clot de la Font. Des del camí es pot veure com en el bell mig s'hi alcen un dotzena de plataners imponents. L'estampa és molt bonica a la primavera i l'estiu, com un bosquet entre els camps, quan una espessa ombra cobreix la font. Com la majoria de fonts, un mur d'obra fa de marge entre dos nivells de terra, d'aquest marge de totxo en surt un broc ben gros que sembla d'aram, doncs té la característica oxidació color turquesa. Just a sobre hi un registre amb tapa també d'obra. De les parets plenes de verdet també en surt una moderna canonada que porta l'aigua a la bassa.

Aquesta nodreix les hortalisses més avall. Al costat de la font també hi ha una petita bassa i un pou de caseta amb la típica teuladeta a dues aigües i el porticó de fusta. És també fet de totxo massís amb aquella cura i gràcia que ara sembla s'ha perdut per les petites i banals infraestructures. Un petit pont fet també seguint l'estil del conjunt, travessa la riera pròxima amb una volta de mig punt i dues baranes amb pilons als extrems. Es recomana visitar a l'estiu quant hi ha força ombra. L'entorn està força ben mantingut, així doncs si us animeu a visitar-ho tingueu-ne cura.

Història

La masia de Can Costes era fins a mitjans del segle passat d'una família anomenada Ferret, cognom que també trobem a l'Alzinar i a Guardiola. Sembla ser que l'aspecte actual de la font es deu a una reforma feta al mas que també va incloure la font i el seu entorn. La font, però, ja existia anteriorment. L'ús que se'n ha fet sempre ha estat el de donar beure als assedegats i regar el horts que hi ha al clot de la font. Posteriorment va ser venuda als propietaris actuals que han prosseguit l'activitat vitivinícola al celler del mas.

Bibliografia

GALIMANY, Marc (2004). "La font de Can Costes". Montòneg. Revista d'informació local de Font-rubí, núm. 86, desembre 2004. Pàgs. 30-31

